

Mikrovezérlők programozása

Nagy Gergely

BME EET

2012. április 4.

1 Bevezetés

- A mikrovezérlők programozása
- Bitműveletek
- Egy egyszerű program felépítése
- Az inicializáló függvény

2 Az számláló használata

3 Sorosport

4 A/D átalakítás

A mikrovezérlők programozása

- Áttekintjük a a **mikrovezérlők programozásának alapvető elemeit:**
 - **üzemmódok beállítása, a vezérlő konfigurálása,**
 - **megszakítások kezelése,**
 - **állapotgépek létrehozása.**
- A példák az Atmel cég AVR Atmega8 mikrovezérlőjére íródtak, de a **bemutatott technikák általánosan érvényesek.**
- A programok **C nyelven** íródtak – a legtöbb vezérlőhöz ingyenesen hozzáférhető egy C nyelvű fejlesztőkörnyezet, amely nagyban leegyszerűsíti a munkát.
- Az assembly nyelvet csak **nagyon kiélezett helyzetekben** alkalmazzák:
 - kevés memória,
 - szigorú időzítési feltételek.

Bitműveletek I.

- A mikrovezérlők programozása során egészen biztos, hogy **szükség van rájuk**:
 - ~ bit-szintű NEM operátor
 - & bit-szintű ÉS operátor
 - | bit-szintű VAGY operátor
 - ^ bit-szintű KIZÁRÓ-VAGY (XOR) operátor
 - « biteltoló (shift) operátor (balra, MSB felé – 0 értékű biteket tölt be az LSB felől)
- Ezek eszközök a **változók bitjeinek manipulálásához**:
 - egy bit/bitek **értékének a megállapítása**,
 - egy bit/bitek **beállítása 1-be**,
 - egy bit/bitek **nullázása**.
- Minden bitmanipuláló művelet alapja:
 - 1 **maszk előállítása**: biztosítja, hogy az adott logikai művelet csak a kérdéses bitekre legyen hatással,
 - 2 **logikai művelet**: elvégzi a szükséges bitmanipulációt.

Bitműveletek II. – Bit értékének a megállapítása

- A bitvizsgálat alaplóművelete: **ÉS**
 - Ha egy ismeretlen bitet 1-gyel **ÉS** kapcsolatba hozunk, akkor az eredmény pontosan a kérdéses bit lesz.
 - Ha egy bitet 0-val hozunk **ÉS** kapcsolatba, az eredmény 0 lesz.
- **A feladat tehát:** a változónk kérdéses bitjének/bitjeinek a helyére 1-est, a többi helyre 0-t kell írni a maszkba.
- Így az eredmény:
 - 0, ha a kérdéses bit(ek) 0 volt(ak),
 - $\sum 2^i$, ha a kérdéses bit(ek) 1-es érté(ek) volt(ak).
- **Példa:** vizsgáljuk a `szam` változó 3. bitjét. A maszk a 3. bitjére 1-est kell írni – a **biteltoló operátort** használjuk:

```
int szam = 132, maszk, eredmény;  
maszk = 1 << 2;  
eredmeny = szam & maszk;
```

```
if (eredmeny == 0) {...} // 3. bit egyenlő 0–val
```

Bitműveletek III. – Bit beállítása 1-be

- A bitbeállítás alapl művelete: **VAGY**
 - Ha egy ismeretlen bitet 0-val **VAGY** kapcsolatba hozunk, akkor az eredmény pontosan a kérdéses bit lesz.
 - Ha egy bitet 1-gyel hozunk **VAGY** kapcsolatba, az eredmény 1 lesz.
- **A feladat tehát:** a változónk kérdéses bitjének/bitjeinek a helyére 1-est, a többi helyre 0-t kell írni a maszkba, majd a **VAGY** művelet eredményét vissza kell írni a változóba.
- Így csak azok a bitek változnak, amelyek helyén a maszkban 1 áll.
- **Példa:** állítsuk a `szam` változó 5. bitjét 1-be:

```
int szam = 40, maszk;
```

```
maszk = 1 << 4;
```

```
eredmeny = eredmeny | maszk;
```

Bitműveletek IV. – Bit beállítása 0-ba

- A bit törlésének alapl művelete: **ÉS**.
- **A feladat:** a kérdéses bitet **ÉS** kapcsolatba kell hozni 0-val, a többbit 1-gyel és az eredményt vissza kell írni a változóba.
- Csakhogy a biteltoló operátor mindig 0-t helyez be, ezért a trükk: **a szükséges bitminta invertáltját állítjuk elő, majd negálunk.**
- **Példa:** állítsuk a `sza`m változó 2. bitjét 0-ba:

```
int szam = 18, maszk;
```

```
maszk = ~(1 << 1);
```

```
eredmeny = eredmeny & maszk;
```

Egy egyszerű program felépítése

```
#include <...>           // 1.

SIGNAL (SIG_...) {...} // 2.

void init (void) {...}   // 3.

int main() {
    init ();              // 4.

    while (1) {...}       // 5.

    return 0;             // 6.
}
```

- 1 A szükséges **fejléc-állományok** **beszerkesztése**.
- 2 **Megszakítás-kezelő** **rutin(ok)**.
- 3 **Inicializáló függvény**.
- 4 Az inicializáció.
- 5 **Végtelen ciklus(!)** – a munka a kikapcsolásig tart (egyszerű esetekben).
- 6 A soha végre nem hajtott **return** a fordító kedvéért.

Az inicializáló függvény I.

- Az inicializáció során állítjuk be a **mikrovezérlő és a beépített moduljainak üzemmódjait és paramétereit.**
- Ez **konfigurációs regiszterek megfelelő bitjeinek beállítását** jelenti.
- Például az Atmega8-ban a B port irányát (bemenet (0) / kimenet (1)) a DDRB (Data DiRection of port B) regiszterrel állítjuk be.
- Az alábbi kódrészlet a teljes B portot kimenetnek konfigurálja.

```
DDRB= 0xFF;
```

Az inicializáló függvény II.

- Bizonyos modulok a **beállítás pillanatában működésbe lépnek** és ha engedélyezzük, akkor **megszakításokat küldhetnek**.
- Ezért a **megszakításokat az inicializáció idejére le szokták tiltani**:

```
void init (void) {  
    cli ();  
  
    ...  
    sei ();  
}
```

- A használt C függvények nevei az általuk hívott gépi utasítások neveivel egyeznek meg:
 - **cli**: *clear interrupt bit* – az általános megszakítás-engedélyező bit 0-ba állítása
 - **sei**: *set interrupt bit* – az általános megszakítás-engedélyező bit 1-be állítása

1 Bevezetés

2 Az számláló használata

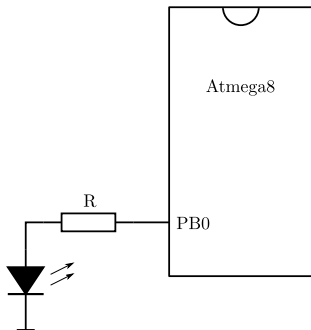
- Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás

3 Sorosport

4 A/D átalakítás

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás I.

- **Feladat:** az egyik digitális portra (port B 0. bitjére) kötött LED-et adott frekvencián villogtassuk.

- A **LED** elé **előtét-ellenállást** illik **tenni**, hiszen a logikai 1-nek megfelelő 5 V-os feszültségnél nagyon nagy áram folyna.
- Valójában a mikrovezérlők lábai áramkorlátozottak, de ettől még a LED áramát korlátozni kell – általában 1-2 mA-re.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás II.

■ Konfigurációs feladatok:

- 1 az adott lábat kimenetté kell tenni,
- 2 elő kell állítani a négyszögjelet.

■ Utóbbihoz **számlálót** használunk:

- az mikrovezérlő órajelét szabályozható értékkel előosztja,
 - megszakítást tud adni egy adott érték elérésekor /
túlsordulásakor.
- Mivel a számláló nagyon sokat használt modul a vezérlésben,
általában több is van belőle.
 - Az Atmega8-ban a 0-s számláló egy egyszerű 8-bites időzítő.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás III.

- Négy konfigurációs regiszter kapcsolódik hozzá:
 - **TCCR0 – Timer/Counter Control Register 0:** üzemmód választás
 - **TCNT0 – Timer/Counter Register:** a számláló aktuális értéke
 - **TIMSK – Timer/counter Interrupt Mask Register:** megszakítások engedélyezése
 - **TIFR – Timer/counter Interrupt Flag Register:** megszakítás flagek
- Számunkra a TCCR0 és a TIMSK lesznek fontosak.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás IV.

A TCCR0 0-2 bitjeinek (CS0-CS2) jelentése:

CS02	CS02	CS02	Jelentés
0	0	0	A számláló inaktív.
0	0	1	Nincs előosztás.
0	1	0	8-as előosztás.
0	1	1	64-es előosztás.
1	0	0	256-os előosztás.
1	0	1	1024-es előosztás.
1	1	0	Külső órajel (T0 láb), ↓ él
1	1	1	Külső órajel (T0 láb), ↑ él

- Mivel a legalacsonyabb belső órajel 1 MHz, a legnagyobb előosztást érdemes használni, így a bitek értéke: 101 lesz, ami hexadecimálisan 0x05.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás V.

- **Megszakításokat is szeretnénk kapni**, ehhez a TIMSK regiszter legalsó bitjét kell beállítani:
 - **TOIE0**: Timer/Counter0 Overflow Interrupt Enable
- Ennek hatására, **amikor a számláló túlcsordul** (a 255 érték elérése után):
 - a TIFR regiszter 0. bitje 1-es értéket kap (TOV0 – Timer/Counter0 Overflow Flag),
 - megszakítást kapunk: (SIG_OVERFLOW0).
- **A villogás frekvenciája így:**
 - az 1 MHz-es órajelet 1024-gyel elosztjuk,
 - a számláló még 256-al oszt, hiszen minden 256. órajelnél kapunk megszakítást,
 - tehát $1 \text{ MHz} / 1024 / 256 = \sim 2 \text{ Hz}$.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás VI.

Az inicializáló kód tehát:

```
void init (void) {  
    cli ();  
  
    /* Portok */  
    DDRB = 0xFF;    // PORTB kimenet  
  
    /* Timer0 */  
    TCCR0 = 0x05;    // 1/1024 az előosztás  
    sbi(TIMSK, 0);    // Overflow0 int engedélyezve  
  
    sei ();  
}
```

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás VII.

Az megszakítást kezelő kódrészlet:

```
/* TIMER0 overflow */  
SIGNAL (SIG_OVERFLOW0) {  
    (PINB & 0x01) ? cbi(PORTB, 0) : sbi(PORTB, 0);  
}
```

- A megszakításkezelő rutinok szintaktikája: `SIGNAL (...)`.
- Egy port értékének a beolvasása: `PINx` olvasása, ahol x a port neve.
- Port írása: a `PORTx` írásával (x a port neve).
- A `cbi()` és `sbi()` függvények, amelyek bitek beállításában segítenek:
 - `cbi(reg, n)` – (clear bit): a reg n . bitjét törli.
 - `sbi(reg, n)` – (set bit): a reg n . bitjét állítja 1-re.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás VIII.

A főprogram:

```
int main(void) {  
    init ();  
  
    //Főciklus  
    while (1) {  
    }  
  
    return 0;  
}
```

- Az inicializáció után **csak egy végtelen ciklus:**
 - a **számlálás és megszakítás-generálás automatikusan** történik,
 - **minden feladat a megszakításrutinban** lett megfogalmazva.
- Ez jól jelzi a sok beépített áramköri modul **előnyét:**
maguktól működnek – kevés programkóddal elkészíthető egy bonyolult vezérlés.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás IX.

- Az előző példában az előállítható legkisebb frekvenciájú négyyszögjelet használtuk.
- Mit tehetünk, ha ennél is kisebb frekvenciára van szükségünk?
- Például programozottan tovább oszthatjuk a frekvenciát:
 - a megszakításrutinban csak egy változó értékét növeljük,
 - a főciklusban villogtatunk.

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás X.

```
volatile unsigned char szamolo = 0;

SIGNAL (SIG_OVERFLOW0) {
    szamolo++;
}

...
int main(void) {
    init ();

    while (1) {
        if (szamolo == 10) {
            (PINB & 0x01) ? cbi(PORTB, 0) : sbi(PORTB, 0);
            szamolo = 0;
        }
    }
}
```

Mit jelent a **volatile** kulcsszó és miért szükséges a **szamolo** deklarálásakor?

Mikrovezérlős "Helló világ": LED villogtatás XI.

- A fordító **kioptimalizál minden olyan változót**, amelynek
 - sosem változtatjuk a kódban az értékét,
 - az értékét változtató kódrészlet sosem fut le.
- Az előző kódban a számláló értéke 0-tól különböző **értéket csak a megszakítás rutinban kap.**
- A megszakításrutint a kódban sehol sem hívjuk – ezt a **“hardver hívja”**.
- Ezt a fordító nem tudja, ezért **konstans 0-val helyettesíti a változót.**
- A **volatile** kulcsszó azt jelzi a fordító számára, hogy az **adott változóval kapcsolatosan nem szabad optimalizációt végeznie.**

- 1 Bevezetés
- 2 Az számláló használata
- 3 **Sorosport**
 - A sorosport használata
- 4 A/D átalakítás

A sorosport használata I.

- A sorosport már tűnik el a számítógépekről, de az **iparban még használják**, illetve vannak IC-k, amelyekhez RS-232 protokollon keresztül kell kapcsolódni.
 - Maga az **adatküldés és fogadás** nagyon egyszerű:
 - **Küldés:** UDR regiszter írása,
 - **Fogadás:** UDR regiszter olvasása.
- UDR: USART I/O Data Register (USART: Universal Synchronous and Asynchronous Serial Receiver/Transmitter).
- A **konfigurációja összetettebb:**
 - be kell állítani a keretformátumot,
 - engedélyezni kell a küldő és fogadó modulokat,
 - be kell állítani a baud rate regisztereket, amelyek alapján előáll a megfelelő időzítés.

A sorospport használata II.

```
void init(void) {  
    cli ();  
  
    /* A soros port inicializálása */  
    UBRRH = 0;  
    UBRL = 25; //1 MHz, 2400 Baud  
    UCSRB = (1 << RXEN) | (1 << TXEN) | (1 << RXCIE);  
    UCSRC = (1 << URSEL) | (1 << USBS) | (1 << UCSZ1)  
            | (1 << UCSZ0);  
  
    sei ();  
}
```

- **RXEN:** Receive enable
- **TXEN:** Transmit enable
- **RXCIE:** Receive interrupt enable
- **URSEL:** Register select
- **USBS:** Stop bits
- **UCSZ12-0:** Data bits (011: 8 bits)

A sorospport használata III.

A megszakítása rutin és a főprogram:

```
enum {SRX};  
volatile unsigned char flags = 0x00;  
  
SIGNAL (SIG_UART_RECV) {  
    soros_adat = UDR; /* Kiolvassuk a fogadott adatot */  
    set_flag( flags , SRX); /* Beállítjuk az "adat érkezett" bitet */  
}  
  
int main(void) {  
    init ();  
    while (1) {  
        if (check_flag( flags , SRX)) {  
            clr_flag( flags , SRX);  
            /* Megvárjuk, hogy a soros adó puffer üres legyen */  
            while (!(UCSRA & (1 << UDRE)));  
            UDR = soros_adat + 1;  
        }  
    }  
}
```

A sorosport használata IV.

- Az előző programrészletben **flageket** használtunk az **események lekezelésekor**.
- Ennek oka: a megszakításkezelő rutinokat érdemes rövidre fogni, mert véges számú mélységben tudja lekövetni a vezérlő a megszakításhívásokat.
- Így az összetett feladatok áthelyezhetőek a főprogramba.
- A felhasznált **“segédfüggvények”**:

```
#define set_flag(flags, flag) (( flags ) |= (1<<flag))  
#define clr_flag(flags, flag) (( flags ) &= (~(1<<flag)))  
#define check_flag(flags, flag) (( flags ) & (1<<flag))
```

Ezek megvalósítják a korábban látott bitmanipuláló műveleteket.

1 Bevezetés

2 Az számláló használata

3 Sorosport

4 A/D átalakítás

- A beépített A/D átalakító használata

A beépített A/D átalakító használata I.

- A beépített átalakító **10 bites felbontásra** képes.
- A **konverziós idő** 13-260 μs .
- 6 db **multiplexelt bemeneti csatorna** van.
- A teljes $0-V_{CC}$ tartományt képes fogadni.
- Van **beépített, 2,56 V-os referencia**, illetve választható **külső referencia mód**.
- Választható **egyszeri vagy folyamatosan futó konverziós mód**.
- Beállítható **megszakítás a konverzió befejeztekor**.
- Külön **“alvó mód”** a konverzió idejére.

A beépített A/D átalakító használata II.

- A átalakítás eredménye az ADCL, ADCH regiszterpárosba kerül.
- Az érték és a bemeneti feszültség kapcsolata:

$$ADC = \frac{V_{in} \cdot 1024}{V_{ref}}$$

- A jó minőségű konverzió érdekében mind az analóg referencia, mind az analóg tápbemenetet érdemes szűrni.

A beépített A/D átalakító használata III.

Az eredmény elhelyezése a regiszterpárban kétféle lehet:

ADLAR = 0

Bit	15	14	13	12	11	10	9	8	
							ADC9	ADC8	ADCH
		ADC6	ADC5	ADC4	ADC3	ADC2	ADC1	ADC0	ADCL
	7	6	5	4	3	2	1	0	
Read/Write	R	R	R	R	R	R	R	R	
	R	R	R	R	R	R	R	R	
Initial Value	0	0	0	0	0	0	0	0	
	0	0	0	0	0	0	0	0	

ADLAR = 1

Bit	15	14	13	12	11	10	9	8	
	ADC9	ADC8	ADC7	ADC6	ADC5	ADC4	ADC3	ADC2	ADCH
	ADC1	ADC0							ADCL
	7	6	5	4	3	2	1	0	
Read/Write	R	R	R	R	R	R	R	R	
	R	R	R	R	R	R	R	R	
Initial Value	0	0	0	0	0	0	0	0	
	0	0	0	0	0	0	0	0	

- 1** Akkor hasznos, ha mind a 10 bitre szükségünk van
 $\text{adc} = \text{ADCH} \ll 8 \mid \text{ADCL};$
- 2** Ha csak a felső nyolc bitet használjuk
 $\text{adc} = \text{ADCH};$